

ความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว
ภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่
ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่
**Travel Anxiety and Travel Intentions of Domestic Tourist in Thailand in
Next Normal after the New Pandemic**

วิภารัตน์ สุราลัย และ ถิรรัตน์ พิมพาภรณ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

Wiparat Suralai and Thittarat Pimpaporn

Kasetsart University Sriracha Campus

Corresponding Author, E-mail: wiparat.su@ku.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลด้านสภาวะโรคประจำตัวกับความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของความกังวลในการเดินทางต่อความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวไทย จำนวน 421 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย อัตราร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับสภาวะโรคประจำตัวที่แตกต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวและระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่าความกังวลในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยวในระดับต่ำ ($r = .112, p < .05$) งานวิจัยมีข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการมาตรการความปลอดภัยและสุขอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คนหนาแน่นอย่างเคร่งครัด เพื่อสร้างความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยว เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีโรคประจำตัวและมีสมาชิกในครอบครัวที่มีโรคประจำตัวยังคงมีความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยว

คำสำคัญ: ความกังวลในการเดินทาง; ความตั้งใจในการเดินทาง; สถานการณ์ความปกติใหม่

* วันที่รับบทความ : 31 พฤษภาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 11 กรกฎาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 13 กรกฎาคม 2567

Received: May 31 2024; Revised: July 11 2024; Accepted: July 13 2024

Abstract

The purposes of this research are as follows: 1) to compare the personal characteristics related to chronic disease status with travel anxiety and travel intentions of domestic tourists in Thailand in next normal after the new pandemic, 2) to investigate the relationship between travel anxiety and travel intention of domestic tourists in Thailand in next normal after the new pandemic using quantitative research methods. A questionnaire was used to collect the data from a sample of 421 Thai individuals through convenient sampling. Statistical analysis methods employed include frequency, mean, percentage, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA.

The research findings revealed that different personal characteristics related to chronic disease status yield different levels of travel anxiety. The correlational analysis revealed that travel anxiety is correlated with travel intention among domestic tourists ($r = .112$, $p < .05$). Research suggests that government or private sector agencies involved must strictly implement health and safety measures, especially in densely populated tourist destinations, to build confidence in traveling. This is because tourists with congenital diseases and those with family members who have congenital diseases are still concerned about traveling.

Keywords: Travel Anxiety; Travel Intentions; Next Normal

บทนำ

โครงสร้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมักจะมีความอ่อนไหวต่อสภาวะวิกฤต ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์แผ่นดินไหว สึนามิ การก่อการร้าย สงคราม รวมทั้งโรคระบาด (Sengel et al., 2022) โดยโรคระบาดใหญ่ล่าสุดที่เกิดขึ้นคือ โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือ COVID-19 โดยเริ่มเกิดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 2019 และเริ่มระบาดไปทั่วโลกในช่วงไตรมาสแรกของปี ค.ศ. 2020 และได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการจากองค์การอนามัยโลกให้เป็นโรคระบาด เมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ.2020 (McCartney, 2020; Williams and Kayaoglu, 2020) ซึ่งการระบาดใหญ่ของโรคดังกล่าวส่งผลกระทบต่อโลกในทุกด้าน ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบมากที่สุดทั้งในระดับชาติและพฤติกรรมทางจิตวิทยาของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะเรื่องความวิตกกังวลที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว (Sengel et al., 2022) กล่าวคือ หากบุคคลมีความกังวลเมื่อมีความเสี่ยงจากการเดินทาง และหากมีระดับความกังวลที่เพิ่มมากขึ้น จะมีพฤติกรรมที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเช่นกัน (Allen et al., 2019)

ปัจจุบันสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 มีแนวโน้มที่คลี่คลายลง ซึ่งอาจจะมาจากหลายสาเหตุ เช่น ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับวัคซีน ภาครัฐผ่อนคลายมาตรการควบคุมและป้องกันโรค ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจต่อโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ได้ดีขึ้น จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลับมาเดินทางอีกครั้ง และในปี พ.ศ.2564 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภาครัฐ รวมถึงความร่วมมือของภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญกับตลาดนักท่องเที่ยวในประเทศ และได้กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวท่องเที่ยว

ภายในประเทศโดยการออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น “โครงการเราเที่ยวด้วยกัน” และ “โครงการทัวร์เที่ยวไทย” และในปี พ.ศ.2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศสูงถึง 254.4 ล้านคน-ครั้ง สามารถสร้างรายได้กว่า 8 แสนล้านบาท (ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ttb analytics, 2567) จากข้อมูลดังกล่าว นับได้ว่าตลาดการท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นตลาดที่น่าสนใจทั้งในมิติของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ แต่อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวภายในประเทศยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากมาตรการการเดินทาง รวมถึงการกลายพันธุ์ของเชื้อโรคที่ส่งผลให้การแพร่ระบาดขยายวงกว้างและง่ายขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อความตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว (พรรณรสา อีระวงศ์สกุล, 2565)

อย่างไรก็ดี ความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 และอาจรวมถึงโรคระบาดอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา นับเป็นประเด็นด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่น่าสนใจในการศึกษา เนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความกังวลของแต่ละบุคคลที่มีสถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 และโรคระบาดอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพฤติกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ ของนักท่องเที่ยวที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ เพื่อทราบข้อมูลถึงความกังวลและความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว และความสัมพันธ์ของความกังวลในการเดินทางกับความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว และนำผลการศึกษาดังกล่าวไปใช้ในการวางแผน และเตรียมการสำหรับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลด้านภาวะโรคประจำตัวกับความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความกังวลในการเดินทางต่อความตั้งใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online form) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ในช่วงเดือนสิงหาคม - ตุลาคม พ.ศ. 2566 มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ คนไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ยอมรับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 400 ตัวอย่าง (Yamane, 1973) โดยในการเก็บข้อมูลครั้งนี้สามารถเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 421 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

2. เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ โดยแบบสอบถามสร้างขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ **ส่วนที่ 1** ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน โรคประจำตัวของตนเองและคนในครอบครัว ประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 ข้อ **ส่วนที่ 2** ความกังวลในการเดินทาง ประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 ข้อ และ **ส่วนที่ 3** ความตั้งใจในการเดินทาง ประกอบด้วยคำถามจำนวน 6 ข้อ ทั้งนี้ แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และ 3 เป็นคำถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ รวมทั้งตรวจสอบการใช้ภาษา เพื่อให้ได้แบบสอบถามชัดเจนและตรงประเด็น โดยคัดเลือกข้อคำถามโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) ซึ่งค่าดังกล่าวอยู่ที่ 0.67 – 1.00 และทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเสมือน (Try Out) เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยสูตรของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าค่าความเที่ยงของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.78 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพและมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล ทั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หมายเลขจริยธรรมที่ KUREC-SRC66/010 ลงวันที่ 22 June 2023

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้การวิจัย คือ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ การวิเคราะห์สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร (Independent-Sample T-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัย ได้แก่ แนวคิดความกังวลในการเดินทาง แนวคิดความตั้งใจในการเดินทาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดความกังวลในการเดินทาง (Travel Anxiety)

ความกังวล คือ การตอบสนองทางอารมณ์ต่อความเครียด ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นจริง โดย McIntyre และ Roggenbuck (1998) อธิบายว่า ความกังวลคือความรู้สึกประหม่า วิตก เครียด ไม่สบายใจ กระวนกระวาย กลัว หรือตื่นตระหนก Gudykunst and Hammer (1988) กล่าวว่าความกังวล คือ ความกลัวในผลลบที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลัง ทั้งนี้ ความกังวลในการเดินทาง (Travel Anxiety) เป็นแนวคิดที่สามารถอธิบายได้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีความวิตก เครียด หรือไม่สบายใจต่อการเดินทาง โดย Luo & Lam (2020) อธิบายว่า การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวถือว่ามีความเสี่ยงและความไม่แน่นอน ดังนั้น ผู้คนจะทำการประเมินปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ผลลัพธ์เชิงลบที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งความจำเป็นและคุณค่าที่จะได้รับการเดินทาง

การศึกษาของ Qiu et al. (2020) พบว่า ความกลัวเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 นำไปสู่ความวิตกกังวลของบุคคล และ Magano et al. (2021) ยังพบว่าความกลัวจากโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ส่งผลกระทบต่อความกังวลเกี่ยวกับการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน รวมทั้งการศึกษาของ Zenker & Kock (2020) อธิบายว่า ความกลัวที่เกิดจากโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 เพิ่มความวิตกกังวลในการเดินทางท่องเที่ยว และอาจส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการพักผ่อนในวันหยุด สอดคล้องกับ Nazneen et al. (2020) และ Mangano et al. (2021) ที่พบว่าความวิตกกังวลในการเดินทางที่เกิดจากความกลัวโรคระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความตั้งใจที่เดินทางท่องเที่ยว

2. แนวคิดความตั้งใจในการเดินทาง (Travel Intentions)

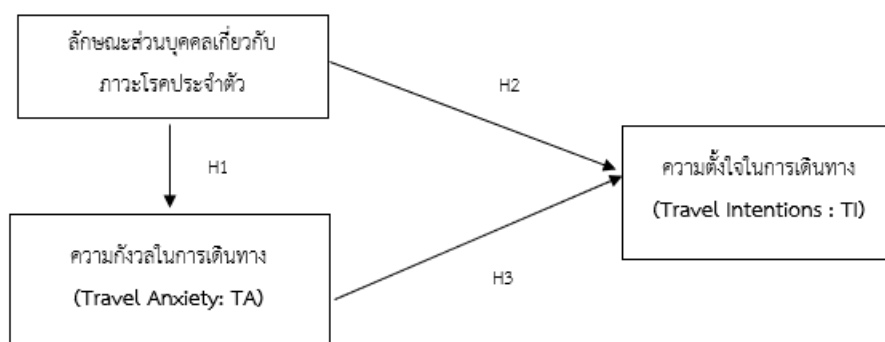
ความตั้งใจในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางเพื่อการท่องเที่ยวเป็นผลมาจากกระบวนการทางจิตใจที่นำไปสู่การกระทำของบุคคล และเปลี่ยนแรงจูงใจไปสู่พฤติกรรมของบุคคล (Jang et al., 2009) โดยเป็นการแสดงถึงความต้องการในการเดินทาง มีความพร้อม รวมทั้งมีการวางแผนในการเดินทาง ซึ่งอาจนำไปสู่การ

เดินทางจริง (ถิตรัตน์ พิมพ์ภรณ์ และวีระยุทธ พิมพ์ภรณ์, 2565) สิ่งส่งผลต่อความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และแหล่งข้อมูล (Beerli & Martin, 2004) โดยข้อมูลด้านความเสี่ยงและความปลอดภัยถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว (Luo & Lam, 2020)

มีการวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า ความวิตกกังวลเป็นปัจจัยสำคัญของพฤติกรรม เช่น คนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับไวรัสมากขึ้น จึงให้ความสำคัญกับสุขอนามัยส่วนบุคคลในระดับสูง มีการเว้นระยะห่างทางสังคมมากขึ้น เป็นต้น (Luo & Lam, 2020) มีการศึกษาพบว่า ระดับความกังวลของนักท่องเที่ยวส่งผลทางตรงต่อความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว (Şengel et. al., 2022)

อย่างไรก็ตาม การศึกษาถึงเรื่องสถานการณ์โรคระบาดต่อการความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยวยังพบไม่มากนัก โดยเฉพาะมิติด้านลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเดินทาง แต่มีการศึกษาที่ใกล้เคียงของศุภัตรา ฮาบเจริญ และนันท์นิ ทองอร (2565) พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในภาวะวิกฤตแตกต่างกัน และการศึกษายังพบว่าความเชื่อมั่นส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้มีศึกษาถึงภาวะสุขภาพมีผลต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว โดยภาวะโรคประจำตัว ความพิการ มีผลอย่างมากต่อการเลือกเดินทาง รวมทั้งความกังวลเรื่องสุขภาพเป็นสาเหตุในเกิดความเครียดและส่งผลต่อความต้องการและความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยว (Mindell & Curl, 2024)

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นเกี่ยวกับความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ จึงทำไปสู่สมมติฐานในการวิจัย และกรอบแนวคิดงานวิจัยดังแสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 (H1) ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวที่แตกต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 (H1.1) ภาวะโรคประจำตัวของตนเองที่แตกต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 (H1.2) ภาวะโรคประจำตัวของสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 (H2) ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 (H2.1) ภาวะโรคประจำตัวของตนเองที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 (H2.2) ภาวะโรคประจำตัวของสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 (H3) คือ ความกังวลในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คือ ผลการวิเคราะห์ระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวและความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว และส่วนที่ 3 ผลการวิจัยตามสมมติฐาน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 421 คน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.50 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 28.70 ช่วงอายุ ส่วนใหญ่อยู่ในเจนเนอเรชันวาย (Generation Y: เกิดระหว่าง พ.ศ.2523-2540) คิดเป็นร้อยละ 57.50 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.20 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่

สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 70.1 อาชีพ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 34.7 รายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ที่ 40,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.7

1.2 ข้อมูลสภาวะโรคประจำตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัว มีผลการศึกษาดังนี้ ภาวะโรคประจำตัวของตนเอง ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 82.20 มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 16.60 ไม่ทราบข้อมูลโรคประจำตัวของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ ภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัว ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวคิดเป็นร้อยละ 50.82 มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 45.10 ไม่ทราบข้อมูลโรคประจำตัวของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ ทั้งนี้ในการศึกษารั้งนี้มุ่งเน้นด้านข้อมูลภาวะโรคประจำตัวของกลุ่มตัวอย่าง จึงสรุปผลข้อมูลในด้านภาวะโรคประจำตัว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลสภาวะโรคประจำตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลสภาวะโรคประจำตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรคประจำตัวของตนเอง		
มี	70	16.60
ไม่มี	346	82.20
ไม่ทราบข้อมูล	5	1.20
โรคประจำตัวของคนในครอบครัว		
มี	190	45.10
ไม่มี	214	50.80
ไม่ทราบข้อมูล	17	4.00
รวม	421	100.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวและความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวและความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังนี้

ระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$, $SD = 1.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกกังวลถึงสิ่งต่อไปนี้ในระดับปานกลาง ได้แก่ มักจะนึกถึงการหลีกเลี่ยงผู้คนเมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.08$, $SD = 1.20$) รู้สึกกังวลเมื่อได้รับข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคระบาด ($\bar{x} = 2.97$, $SD = 1.21$) กลัวจะได้รับความเสี่ยงจากโรคระบาดหรือความเจ็บป่วยในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว ($\bar{x} = 2.90$, $SD = 1.17$) กังวลที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คน

พลุกพล่าน ($\bar{x} = 2.86$, $SD = 1.19$) รู้สึกไม่สบายใจเมื่อคิดถึงเกี่ยวกับการเดินทางภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$, $SD = 1.20$) คิดมากเกี่ยวกับมาตรการป้องกันก่อนการเดินทางภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ ($\bar{x} = 2.67$, $SD = 1.10$) นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีรู้สึกกังวลถึงสิ่งต่อไปนี้ในระดับน้อย ได้แก่ รู้สึกไม่สะดวกสบายเมื่อต้องวางแผนท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ ($\bar{x} = 2.56$, $SD = 1.15$) และรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อต้องเดินทางท่องเที่ยว ($\bar{x} = 2.34$, $SD = 1.14$) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

ระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, $SD = 1.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 1.00$) มีความพร้อมด้านสุขภาพในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.95$) มีการวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ ในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{x} = 3.68$, $SD = 1.07$) มีการวางแผนการจองที่พักในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{x} = 3.69$, $SD = 1.15$) มีความพร้อมด้านเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{x} = 3.54$, $SD = 1.12$) และมีความพร้อมด้านการเงินในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ($\bar{x} = 3.45$, $SD = 1.07$) อยู่ในระดับมากทั้งหมด ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของระดับความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว (n = 421)

ความกังวลในการเดินทาง (Travel Anxiety)	$\bar{x}$	SD	การแปลผล
1. รู้สึกกังวลที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คนพลุกพล่าน	2.86	1.19	ปานกลาง
2. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อคิดถึงเกี่ยวกับการเดินทางภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่	2.80	1.20	ปานกลาง
3. คิดมากเกี่ยวกับมาตรการป้องกันก่อนการเดินทางภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่	2.67	1.10	ปานกลาง
4. มักจะนึกถึงการหลีกเลี่ยงผู้คนเมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยว	3.08	1.20	ปานกลาง
5. คุณรู้สึกไม่สะดวกสบายเมื่อต้องวางแผนท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่	2.56	1.15	น้อย
6. รู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อต้องเดินทางท่องเที่ยว	2.34	1.14	น้อย
7. กลัวว่าจะได้รับความเสี่ยงจากโรคระบาดหรือความเจ็บป่วยในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว	2.90	1.17	ปานกลาง
8. รู้สึกกังวลเมื่อได้รับข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคระบาด	2.97	1.215	ปานกลาง
รวม	2.77	1.17	ปานกลาง

ความตั้งใจในการเดินทาง (Travel Intentions)	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. มีความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	4.04	1.00	มาก
2. มีความพร้อมด้านเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	3.54	1.12	มาก
3. มีความพร้อมด้านสุขภาพในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	4.02	0.95	มาก
4. มีความพร้อมด้านการเงินในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	3.45	1.07	มาก
5. มีการวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ ในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	3.68	1.07	มาก
6. มีการวางแผนการจองที่พัก ในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	3.69	1.15	มาก
รวม	3.74	1.06	มาก

ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 (H1) ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวที่แตกต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่แตกต่างกัน โดยข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านภาวะโรคประจำตัวของตนเอง และภาวะโรคประจำตัวของบุคคลในครอบครัว โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ One-way Analysis of Variance: One-Way ANOVA และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ เมื่อพบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ Least Significant Difference (LSD)

สมมติฐานที่ 1.1 (H1.1) ภาวะโรคประจำตัวของตนเองที่แตกต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทาง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโรคประจำตัวของตนเองกับความกังวลในการเดินทาง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	8.385	2	4.192	4.712	0.009
ภายในกลุ่ม	371.888	418	0.89		
รวม	380.272	420			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะโรคประจำตัวของตนเองมีความกังวลในการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ภาวะโรคประจำตัวของตนเองมีความสัมพันธ์กับความกังวลในการเดินทาง จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของภาวะโรคประจำตัวของตนเอง ด้วยวิธีการ LSD

ภาวะโรคประจำตัวของตนเอง	ค่าเฉลี่ย	มี	ไม่มี	ไม่ทราบข้อมูล
		3.030	2.712	3.475
มี	3.030	-	0.318*	0.445
ไม่มี	2.712		-	0.763
ไม่ทราบข้อมูล	3.475			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะโรคประจำตัวของตนเองมีความระดับความกังวลในการเดินทางที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีภาวะโรคประจำตัวเกิดความกังวลต่อการเดินทางสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้มีสถานภาพโรคประจำตัวของตนเอง จึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1.2 (H1.2) ภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัว ที่แตกต่างกันมีระดับความกังวลในการเดินทาง

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัวกับความกังวลในการเดินทาง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	10.524	2	5.262	5.949	.003
ภายในกลุ่ม	369.748	418	.885		
รวม	380.272	420			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัวมีความกังวลในการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ โรคประจำตัวของคนในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความกังวลในการเดินทาง จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัว ด้วย วิธีการ LSD

โรคประจำตัวของตนเอง	ค่าเฉลี่ย	มี	ไม่มี	ไม่ทราบข้อมูล
		2.940	2.619	2.868
มี	2.940	-	0.321*	0.072
ไม่มี	2.619		-	0.248
ไม่ทราบข้อมูล	2.868			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ที่มีภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัวมีความระดับความกังวลในการเดินทางที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัวเกิดความกังวลต่อการเดินทางสูงกว่าผู้ที่ไม่ใช่โรคประจำตัวของคนในครอบครัว จึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 (H2) ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 (H2.1) ภาวะโรคประจำตัวของตนเองที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโรคประจำตัวของตนเองกับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	.734	2	.367	.567	.567
ภายในกลุ่ม	270.449	418	.647		
รวม	271.183	420			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ภาวะโรคประจำตัวของตนเองมีความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ภาวะโรคประจำตัวของตนเองไม่มีสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2.2 (H2.2) ภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโรคประจำตัวของตนเองกับความกังวลในการเดินทาง

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.822	2	.911	1.414	.244
ภายในกลุ่ม	269.361	418	.644		
รวม	271.183	420			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า ภาวะโรคประจำตัวของตนเองมีความกังวลในการเดินทางแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 (H3) คือ ความกังวลในการเดินทางมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างความกังวลในการเดินทาง และความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว (n = 421)

ความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว	
ความกังวลในการเดินทาง	ค่าสหสัมพันธ์ .112*
	P .021
	ระดับความสัมพันธ์ ต่ำมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 ความกังวลในการเดินทาง และความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก กล่าวคือ ความกังวลในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่ มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยระดับต่ำมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

โดยผลการศึกษาตามสมมติฐาน สรุปได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สรุปผลการศึกษาตามสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการวิจัย
สมมติฐานที่ 1.1 ภาวะโรคประจำตัวของตนเองที่ต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทาง	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.2 ภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัว ที่ต่างกันมีระดับความกังวลในการเดินทาง	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.1 ภาวะโรคประจำตัวของตนเองที่ต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.2 ภาวะโรคประจำตัวของคนในครอบครัวที่ต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 คือ ความกังวลในการเดินทางมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว	ยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาตามสมมติฐานการวิจัยที่พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวทั้งของตนเองและคนในครอบครัวที่ต่างกัน มีระดับความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่แตกต่างกัน รวมทั้งผลการศึกษาในครั้งนี้ยังแสดงให้เห็นว่าลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวที่ต่างกัน มีระดับความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Jovičić Vuković et al. (2022) ที่ศึกษาความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของนักท่องเที่ยวชาวบอสเนีย ได้ระบุว่า เงื่อนไขทางด้านสุขภาพ มีความสำคัญต่อการตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงโรคระบาดร้ายแรง แต่ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับการประเมินว่าสุขภาพดีก็จะส่งผลต่อความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น (Widmar et al., 2017) ทั้งนี้ ประเด็นเรื่องลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับภาวะโรคประจำตัวต่อความกังวลในการเดินทางและความตั้งใจในการเดินทางที่มีต่อสถานการณ์โรคระบาดใหม่ที่เคยเกิดขึ้น นับเป็นประเด็นที่สนใจต่อการศึกษาศึกษาถึงปัจจัยดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ยังมีการรายงานของผู้จัดการออนไลน์ (2567) อธิบายว่า ผู้ที่มีโรคประจำตัวจำเป็นต้องระมัดระวังตนเองในการเดินทางเนื่องจากเมื่อได้รับเชื้อโรคแล้วนั้น อาการจะมีความรุนแรงมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีโรคประจำตัว โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง 608 ได้แก่ ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ผู้มีโรคประจำตัว 7 โรคเรื้อรัง และหญิงตั้งครรภ์ 12 สัปดาห์ขึ้นไป ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลและมีรายงานผู้เสียชีวิตเป็นส่วนใหญ่จากกลุ่ม 608 ดังกล่าว นอกจากนี้ ทางองค์การอนามัยโลก (WHO, 2020) ยังได้กล่าวว่า ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 19 อาการของ

ผู้ที่ได้รับเชื้อไวรัสในกลุ่มของเด็กรวมถึงวัยรุ่นอาการจะไม่รุนแรงมากนัก ขณะเดียวกันหากเป็นผู้สูงอายุหรือกลุ่มคนที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพ อาการเจ็บป่วยจะร้ายแรง และอาจทำให้เสียชีวิตได้

และผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า ความกังวลในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว โดยผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ความกังวลในการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาดใหม่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยระดับต่ำมาก ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของวิภาดา เถาธรรมพิทักษ์ และคณะ (2566) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมมีความกังวลใจในระดับค่อนข้างน้อย แม้จะได้รับรู้ข่าวสารการแพร่ระบาดของโรคก็ไม่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวมากนัก แต่ก็ยังคงคำนึงถึงความปลอดภัยของสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การเดินทางท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์โรคระบาดใหม่ นักท่องเที่ยวอาจยังคงมีความกังวลใจในการเดินทาง แต่ยังคงมีความตั้งใจในการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นในลักษณะการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ให้ความสำคัญกับสุขอนามัยมากขึ้นเพื่อรับมือกับสถานการณ์ความปกติใหม่ของสถานการณ์โรคระบาด โดยสอดคล้องกับการศึกษาของบริสุทธิ์ แสนคำ (2564) ที่ได้อธิบายพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเปลี่ยนแปลงไปจากการได้รับผลกระทบโรคระบาด โดยนักท่องเที่ยวจะป้องกันและดูแลความปลอดภัยด้านสุขอนามัย และพร้อมปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 จากผลการผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีโรคประจำตัว รวมถึงมีสมาชิกในครอบครัวที่มีโรคประจำตัวมีความกังวลใจในการเดินทางท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่

1.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ทั้งนี้อาจทำให้ขาดข้อมูลเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น จึงควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนในมุมอื่น และเป็นข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติม เช่น เพศ อายุ รายได้ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ธุรกิจบริการสามารถเข้าใจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ (New Normal)

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 หน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนสามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปกำหนดนโยบายจัดทำกลยุทธ์การให้บริการนักท่องเที่ยวสำหรับธุรกิจบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์ความปกติใหม่ (New Normal)

2.2 หน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการความปลอดภัยสุขอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คนหนาแน่นอย่างเคร่งครัด เพื่อสร้างความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยว เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีโรคประจำตัวและมีสมาชิกในครอบครัวที่มีโรคประจำตัวยังคงมีความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 ผู้ประกอบธุรกิจบริการควรเน้นย้ำกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการกับนักท่องเที่ยว เช่น พนักงานที่ต้องให้บริการกับนักท่องเที่ยวโดยตรง ต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคอย่างเคร่งครัด เช่น สวมหน้ากากอย่างถูกต้องตลอดการให้บริการกับนักท่องเที่ยว

3.2 หน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ธุรกิจบริการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อลดการกระจุกของนักท่องเที่ยว ลดการสัมผัสตามจุดต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจองตั๋วล่วงหน้า เทคโนโลยีเสมือนจริง (Virtual reality) เทคโนโลยีการผสมผสานโลกเสมือน (Augment reality) เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยวได้

4. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรขยายขอบเขตการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เช่น นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ มาเลเซีย จีน เกาหลีใต้ อินเดีย และรัสเซีย เนื่องจากรายได้จากกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ จะทำให้เศรษฐกิจไทยสามารถฟื้นตัวได้ดีมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ถิรรัตน์ พิมพาภรณ์ และ วีระยุทธ พิมพาภรณ์. (2565). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อดิจิทัล ต่อความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยว ในบทบาทของความเชื่อมั่นในข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต. *วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*. 5 (1), 50-60.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บริสุทธิ์ แสนคำ. (2564). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยหลังสถานการณ์โควิด 19. *วารสารศิลปศาสตร์และอุตสาหกรรมบริการ*. 4 (1), 160-167.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2024). ฉลองสงกรานต์อย่างมีความสุข อย่าต้องทุกข์เพราะนำเชื้อโควิด-19 สู่มู่สูงวัยที่รัก. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2567. แหล่งที่มา <https://mgronline.com/onlinesection/detail/9670000032110>

- พรรณรสา อีระวงศ์สกุล. (2565). Trending in Travel สถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวโลก. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2567. แหล่งที่มา <https://tatreviewmagazine.com/article/trending-in-travel/>.
- วิภาดา เกษธรรมพิทักษ์, สิบปวิชญ์ วงศ์สุวรรณ และ ศิริกัญญา ทองแสง. (2566). พฤติกรรมการท่องเที่ยว ความกังวลในการเดินทางท่องเที่ยว การรับรู้ผ่านการสื่อสารแบบปากต่อปากบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และความตั้งใจเดินทางท่องเที่ยวภายหลังการแพร่ระบาดของโควิด 19 ของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*. 18 (1), 56-68.
- ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ttb analytics. (2567). มองรายได้การท่องเที่ยวปี 2567. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2567. แหล่งที่มา :<https://www.ttbbank.com/th/analytics/business-industry/tourism-healthcare/20240111-ttb-รายได้ท่องเที่ยวปี-2567>.
- ศุภัตรา ฮวบเจริญ และนนทิณี ทองอร. (2565). แนวทางการสร้างความเชื่อมั่นต่อการท่องเที่ยวในภาวะวิกฤต โรคระบาด. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*. 17 (1), 46-59.
- Allen, M. S., Walter, E. E., & Swann, C. (2019). Sedentary behaviour and risk of anxiety: a systematic review and meta-analysis. *Journal of Affective Disorders*, 242, 5-13.
- Beerli, A., & Martin, J. D. (2004). Factors influencing destination image. *Annals of tourism research*, 31 (3), 657-681.
- Gudykunst, W. B., & Hammer, M. R. (1988). The influence of social identity and intimacy of interethnic relationships on uncertainty reduction processes. *Human Communication Research*, 14 (4), 569-601.
- Jang, S., Bai, B., Hu, C. and Wu, C. (2009). "Affect, travel motivation, and travel intention: a senior market". *Journal of Hospitality & Tourism Research*, 33 (1), 51-73.
- Jovićić Vuković, A., Terzić, A., Gašević, D., Tomašević, D., & Mikulić, J. (2022). Travel intentions in pandemic circumstances – the case of Balkan tourists. *Economic Research-Ekonomska Istraživanja*, 36 (2).
- Luo, J. M., & Lam, C. F. (2020). Travel anxiety, risk attitude and travel intentions towards "travel bubble" destinations in Hong Kong: Effect of the fear of COVID-19. *International journal of environmental research and public health*, 17 (21), 7859.
- Magano, J., Vidal, D. G., Dinis, M. A. P. & Leite, Â. (2021). Validation and psychometric properties of the portuguese version of the coronavirus anxiety scale (CAS) and fear of COVID-19 scale (FCV19S) and associations with travel, tourism and hospitality. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18 (2), 427.
- McCartney, G. (2020). The impact of the coronavirus outbreak on Macao. From tourism lockdown to tourism recovery. *Current Issues in Tourism*, 24 (19), 2683-2692.
- McIntyre, N., & Roggenbuck, J. W. (1998). Nature/person transactions during an outdoor adventure experience: A multi-phasic analysis. *Journal of Leisure Research*, 30 (4), 401-422.
- Mindell, J. S., & Curl, A. (2024). *Interactions between health and travel behaviour*. In *Handbook of Travel Behaviour* (pp. 389-411). Edward Elgar Publishing.

- Nazneen, S., Hong, X. & Ud Din, N. (2020). COVID-19 crises and tourist travel risk perceptions. *SSRN Electronic Journal*, May (4), 2020.
- Qiu, J., Shen, B., Zhao, M., Wang, Z., Xie, B., & Xu, Y. (2020). A nationwide survey of psychological distress among Chinese people in the COVID-19 epidemic: implications and policy recommendations. *General psychiatry*, 33 (2).
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift voor Onderwijsresearch*, 2 (2), 49–60.
- Şengel, Ü., Genç, G., Işkın, M., Çevrimkaya, M., Zengin, B., & Sarıışık, M. (2022). The impact of anxiety levels on destination visit intention in the context of COVID-19: the mediating role of travel intention. *Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 6 (2), 697-715.
- World Health Organization. (2020). Coronavirus disease (Covid-19) pandemic. Advice for the public. *Online*. Retrieved July 10, 2024. from: <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/advice-for-public>.
- Williams, C. C., & Kayaoglu, A. (2020). COVID-19 and undeclared work: Impacts and policy responses in Europe. *The Service Industries Journal*, 40 (13-14), 914-931.
- Widmar, N. J. O., Dominick, S. R., Ruple, A., & Tyner, W. E. (2017). The influence of health concern on travel plans with focus on the Zika virus in 2016. *Preventive medicine reports*, 6, 162-170.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Zenker, S. & Kock, F. (2020). The coronavirus pandemic – a critical discussion of a tourism research agenda. *Tourism Management*, 81, 104164.